

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: HARALD RISING

Redaksjonens adresse:
Postboks 2243 — Oslo

NR. 3

MARS 1942

1. ÅRG.

Førstedagsstemplet.

Den kolossale, ja rent ut sagt nesten panikkartede interesse omkring våre nyere norske frimerkeemisjoner grunner seg for en stor del på den bredde samling av førstedagsbrev har fått. Antallet førstedagsbrev er jevnt stigende, filatelen søker seg nye baner i den flom av nyheter som setter en naturlig økonomisk grense for den enkelte samlers virkefelt.

Det velkjente og ettertraktede førstedagsstempel i ringstempeltypen avløste det gamle firkantede gummistempel med tekst: Førstedagsbrev ved siden av vanlig datumstempel — det ble tatt i bruk ved utgaven av 24.7.1939.

Når førstedagsstemplet i den grad har

vunnet samlernes interesse, bør der nå være god grunn for de myndigheter som har ansvaret for landets frimerkepolitikk til å ta dette såvel som hele salgsinstitusjonen opp til revisjon. «Samlerluka» bør snarest gis romsligere arbeidsvilkår, og selve førstedagsstemplet bør ikke bli en stereotyp affære. Såvidt mulig bør det gjøres til et integrerende ledd i nyemisjonene.

Ville ikke et i stemplet innflettet Akershusmotiv f. eks. gitt et riktigere historisk bilde i forbindelse med våre siste to norske merker? En slik kombinasjon av frimerker og avstempling ville gjøre hele samlingen mer interessant og lærerik!

Et interessant svensk merke.

Av siselør Gottfried Caspersen.

I 1886 utga Sverige en serie frimerker (Ringtypen) med et blått posthorn på trykt baksiden. I arkets rand var det trykt et større posthorn og det kunne hende at dette posthornet også kom til å treffe en del av frimerkene på grunn av forskyvning i trykket. En slik forekomst er en lekkerbisken for en spesialsamler. Disse merkene er i det store og hele omfattet med ganske stor interesse av specialsamlere, men det mest interessante av dem alle — 1 krone gul og blå — har merkelig nok unngått spesialistenes argusøyne på vesentlige punkter. Iallfall kan ikke jeg huske å ha sett noe om det spesielle område jeg her skal komme inn på, og da jeg framla en del forberedende arbeider i Oslo Filatelist-Klub var det heller ingen der som tidligere hadde vært oppmerksom på saken.

Ved en tilfeldighet kom jeg for tid tilbake over en del eksemplarer av den gulblå 1 kronen, som jeg satte meg ned og undersøkte for å se om det skulle være noe ekstraordinært å oppdage. Det var særlig det gule trykket med alle dets uregelmessigheter som vakte min oppmerksomhet, men det viste seg allikevel å være bagateller mot hva midtfeltet med de tre kronene la for dagen. Det slo meg nemlig at tegningene i kroneornamentet ikke var ensartet. Alle de merkene jeg hadde viste seg å være forskjellige (oppgraverte) og da min interesse nå var vakt, ba jeg en del samlervenner om å få utlånt det materiale de rådet over. En av dem sendte meg en 25-blokk hvor jeg fant en rekke typer som jeg allerede kjente, mens mesteparten var ukjente. Av det materiale jeg hittil har gjennomgått har jeg funnet ca. 60 forskjellige typer og jeg håper å få tak i så mange par, striper og blokker at jeg kan få rekonstruert hele platen.

Hva kan så grunnen være til at disse oppgraveringene er blitt utført? Jeg er kommet til det resultat at den første prøvetrykningen ikke har gitt et tilfreds-

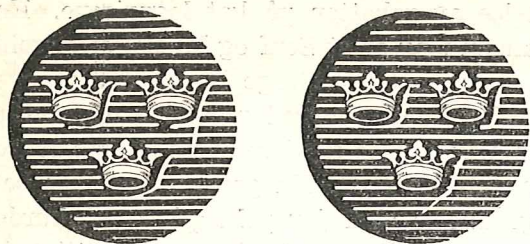
stillende resultat. Grunnen har kanskje vært at de frimerkeutstedende myndigheter har ment at det blå feltet er blitt for farvefylt slik at kronene ikke er kommet til sin rett. Man har så latt stempelen gravere opp for å få fram en lys tone på kronenes høyre side. Det er mulig å slutte seg til hvorledes klisjéene har sett ut før oppgraveringen på grunnlag av de typer som foreligger. Det sees tydeligst på de merkene der graverstiklen har vært ført for langt fra kronen. Originalen skulle da ha form som avbildningen.

Det er lite sannsynlig at det er kommet ut ark av prøvetrykkene. Merker fra slike ark vil i tilfelle være store sjeldenheter.

Gravøren har antagelig fått ordre om å gravere opp samtlige 100 merker og selv for den dyktigste gravør ville det være umulig å få graveringslinjene helt like på alle. Graveringen er så godt utført at det av og til kan være vanskelig å se forskjellen på typene, men heldigvis forekommer det som i fagsproget kalles «ryttere», som letter arbeidet. «Ryttere» framkommer ved at graverstiklen går for langt (stikker ut). Illustrasjonen viser slike «ryttere».

«Rytterne» viser hvor graverstiklen har gjort sitt arbeid, og på samme måten er alle 100 klisjéene utført, med ett eller to graverstikk på hver krone. Av det materiale som er gjennomgått hittil er det også en som er kjent med tre. Gravøren har her begynt litt for langt ut, og har derfor tatt et stikk nærmere kronen og ett under kronen.

Det er jo så at alle disse 100 typene er forskjellige og altså i virkeligheten like «gode». Det ville imidlertid ikke være så overraskende om enkelte av de «ryttere» som er mest karakteristiske vil komme til å oppnå større popularitet enn andre. Vi kan jo bare nevne Norge nr. 1, hvor «Dobbeltfoten» har oppnådd 15—20 ganger normalverdien.

Nå må man ikke tro at det bare er å sette seg ned med lupen og velge ut typer lett og lekende. Nei, det må både tålmodighet og øvelse til for å skjelne en del av typene fra hverandre.

Av de to fargene er den gule trykt først. Det ser ut til at klisjéene er blitt meget slitt under trykningen idet små sår, særlig i ytre ramme og de nærmeste ornamenter tyder på det. Det er også kommet fremmedlegemer på platen slik at det er framkommet hvite flekker, farveansamlinger o. lign. som gjør at det er stor forskjell på tidligere og senere trykk.

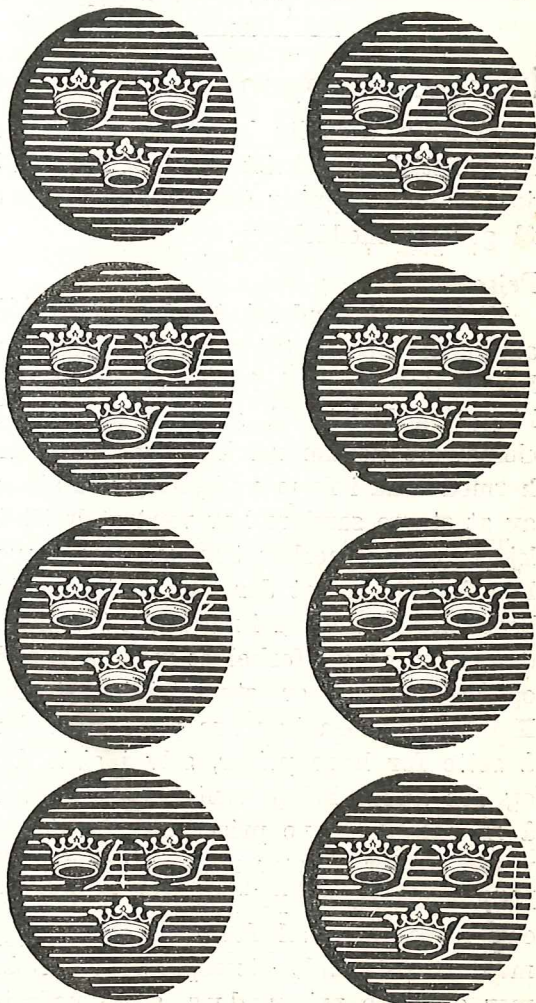
Det var ikke store feltet som skulle dekkes av blå farge, og resultatet er akkurat det samme som for den gule fargens vedkommende. De første trykkene er rene, men så tar fargen overhånd så det til slutt nesten er umulig å skjelne typene fra hverandre. Det rare er at man kan finne ren blå farge på merker med dårlig gul, og omvendt.

Platefeilene kan være til stor hjelp ved typingen. Det finnes mange slike som

kan nyttes. Feilene kan jo framkomme på mange måter, men det blir jo naturligvis bare de konstante feilene man kan holde seg til ved typingen.

Hvordan er det så med de andre merkene av samme utførelse? Det viser seg at 1 kr. 1878 har de samme oppgraveringene. Det samme er tilfellet med riksdalermerkene med begge tagginger, men trykket på disse merkene er så dårlig at det er meget vanskelig å bestemme typene.

Det later til at spesialsamlere av Sverige her har fått et stort område å gå inn for. Skal man ha en spesialsamling av svenske frimerker ser det altså ut til at man må gå inn for 400 nye

(Forskjellige oppgraveringer.)

typer som det hittil ikke har vært arbeidet med!

Det er å håpe at det finnes helark av den første trykningsperiode (1878) hvor typene er rene, da dette ville bidra til at man straks fikk kjennskap til de enkelte typers plass i arket.

Foreløpig arbeider jeg videre med oppplatingen og vil når arbeidet er ferdig komme tilbake med resultatet her i Tidsskriftet. Jeg ville være takknemlig om samlere som sitter inne med merker (særlig par, striper og blokker) av ovennevnte merker om å låne meg disse til undersøkelse så arbeidet kan bli fullført så snart som mulig.

Fredrikstad, januar 1942.

Gottfried Caspersen.

Norgeskatalogen.

På Finn Gisholts kritikk (jfr. Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 1, s. 17) skal jeg for egen regning (ikke for komiteen) få gi noen meddelelser.

Prisene.

Vi kan alle underskrive herr Gisholts alminnelige betraktninger, men komiteen har vært nødt til å forsøke å se lenger. Norge med dets få samlere har alltid eksportert norske merker, og fortsetter hermed ennå i form av bytting ved siden av at større samlere har vært nødt til å kjøpe norske merker tilbake. Handlerne kan fortelle om at der har vært for lite bedre norske merker i markedet i de siste desennier, og misforholdet mellom tilbud og etterspørsel er stadig blitt større. Katalogkomiteen har før vært redd for å sette for høge priser, selv i siste år, og den hadde heller ventet kritikk over å ha satt for lave priser enn for å ha vært for dyr. Nå er man jo henvist til Mellomeuropa, og prisene der er høyere enn i Norge, såvel før som etter 1939 med den stigende etterspørsel og enda mer stigende priser, d.v.s. store nedset-

telse av rabatten på katalogprisene. En annen ting er at Senf og Michel etter min mening noterer Norge lavere enn mange andre land, hvorved norske samlere får mindre i bytte enn hva deres leverte bedre norske er verd. En ganske merkelig begrunnelse skal jeg peke på «... burde finne rimelige anstendige priser til veiledning» (av sammenhengen framgår at det betyr lavere priser enn notert). Hvem ville tjene på lavere priser? Jo, handlerne og spekulantene derved at de kunne by og betale *mindre* for merkene, i ut salg ville de neppe selge billigere enn nå. Forsøk hva De i dag kan få til de «altfor høge» katalogpriser. Ved de påklagede høge priser i 1942-utgaven vil samlere og andre som skal selge få sine merker iallfall noe bedre betalt, og det er slike samlere som mest trenger veiledning, handlerne og spekulanter greier seg nok.

Kritikken hadde vært verdifullere for komiteen om herr Gisholt hadde nevnt eksempler på for høge noteringer. Komiteens medlemmer var ofte uenig om enkelte priser, og ofte ble det avstemning med et ofte stort flertall. I anledning sammenligningen av utenlandske priser, skal jeg tilføye at jeg fremdeles mener Zumstein gir det beste bilde av verdensprisene. Men hovedsaken er hvilken omregningskurs man bør benytte for sveitserfrancs, jeg nevnte at den offisielle kurs, franc for krone ikke passet, og om en vil kalkulere med 100—125 eller 150 øre for 1 franc fikk bli et spørsmål som enhver fikk besvare for seg selv. Det blir litt anderledes enn slik som herr Gisholt framstiller det.

Nummerering.

Komiteen sto gjennom Styrets representant stadig i kontakt med Styret, og dette var holdt a jour med endringene.

Mandatet er altså i orden. Herr Gisholt burde meddelt oss hvilken verdenskatalog vi burde fulgt, med alle de andre ville vi fremdeles ikke stemme overens. Disse kataloger er stort sett beregnet på generalsamlere, og alt hva en generalsamler har bruk for finner han der, han har *ingen* bruk for en Norgeskatalog, uten til hjelp for avsetning av sine dubletter. Norgeskatalogen er for spesialsamlere og disse vil heller ha — eller bør ha — flere hovednr. enn flere a eller A eller I eller x-nr.

Om V-merkene esket jeg medlemmenes mening, hvilken stemte med min. Men de andre komitededlemmer var av en annen mening og traff avgjørelsen.

Komiteen fant tiden inne til i år å foreta de lenge planlagte nummerendringer, da de gamle albumblad forlengst var utsolgt. Komiteen hadde også i oppdrag å utarbeide nytt album; at dette ikke ble noe av er ikke komiteens skyld.

Klisjéene for typer er utmerket laget, og fullstendig tilstrekkelige. At de er vanskelige å arbeide etter er ikke klisjéenes skyld, men typenes, det er ikke svært mange gitt å mestre dem, især 1872-utgaven, 10 øre 1877 og 3 øre plate 4. En har vært inne på tanken om å gjøre avbildningene større, men da må der sannsynligvis lages nye tegninger til, og dette arbeid er særdeles vanskelig, fotografering av merkene er ikke nok. Tegneren må jo forsøke å framheve forskjellene, gjøre dem så å si større, men deri ligger igjen en stor fare, så en har foreløpig latt dette bero. En bør dog kanskje neste gang ta nye avbildninger av 1863-utgaven, der er det nok noen andre forskjeller som muligens ville være lettere å ta, spesielt for 4 skilling med sine 2—3 stadier av hver plate. *Stian Sanness.*

OMKRING norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Meddelelse fra Forbundet:

Ny redaktør.

Etter at herr Witzøe har måttet fratre stillingen som Tidsskriftets redaktør har Forbundsstyret enstemmig ansatt herr Harald Rising som ny redaktør etter at denne har erklært seg villig til å påta seg hvervet.

Redaksjonens adresse er samtidig endret til: Postboks 2243, Oslo.

Abonnement (kr. 5,— pr. år) tegnes direkte til ovenstående adresse eller ved landets postkontorer. Abonnement må tegnes for hele året. Tidsskriftet fås ellers i løssalg i aviskioskene og hos landets frimerkehandlere (50 øre pr. nr.).

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein,

formann.

*

Forbundsclubbenes abonnement.

Forbundsclubbene anmodes om å innbetale kontingenten for sine medlemmer for 1942, kr. 4,— pr. medlem, kr. 2,— for juniormedlem. Innbetalingen skjer til Tidsskriftets adresse, boks 2243, Oslo. Ved innsendelse av abonnementslister bes disse stillet opp alfabetisk etter medlemmenes navn.

*

Manuskripter bør være maskinskrevet. Eventuelle forespørsler som ikke er vedlagt svarporto forblir ubesvart.

*

Supplement til Norgeskatalogen.

Fra neste nr. av vil Tidsskriftet bringe et fast supplement til Norgeskatalogen 1942, data for nyemisjoner og eventuelle priser på samme.

Flere av leserne har spurt om vi ikke vil anmelde nye merker fra de andre nordiske land. Selvsagt vil vi gjøre det. Nyhetstjenesten vil bli bygget ut så langt råd er.

Norges Bypostmerker.

Av Stian Sanness.

Det norske postvesen kjente opprinnelig ikke begrepet «lokalpost». Ved kgl. res. av 29. des. 1848 ble bestemt «at de ved Posterne i Christiania og Bergen ankommende private Breve . . . uopholdeligen skulde ombæres til Adressaterne.» Herfor skulle innkreves 1 sk. «Brevpenge» pr. brev fra mottakeren. I res. av 29. sept. 1858 ble generalpostmesteren bemyndiget til å utvide ordningen til andre steder. Porto for et brev fra Oslo til Vardø eller et brev innenfor samme by — lokalbrev — var altså fra 1855 den samme, 4 sk. for betalte, 5 sk. for ubetalte brev og dertil 1 sk. brevpenger. Først i postloven av 3. mai 1871, hvori også brevpenger ble avskaffet gis nærmere bestemmelser om lokalpost, idet der anføres:

b) Lokalbrev, forsaavidt Lokalposter ere eller bliver oprettede:

Indtil en Vægt af 100 Grammer forudbetalt 2 Skill., ubetalt 4 Skill.

For Vægt af 100 indtil 500 Grammer forudbetalt 4 Skill., ubetalt 6 Skill.

I samme lovs § 46 heter det: «Under samme Straf skal det være forbudt at underholde nogen Indretning til regelmessig Befordring af Lokalbreve paa Steder, hvor Lokalpost for Postvæsenets Regning er oprettet, eller ved saadan Indretning at forsende Breve.»

Det var da ikke rart at der var behov for byposter. I sitt forslag i 1856 om opprettelse av offentlig bypost i Oslo skriver Departementet bl. a.: «At en saadan Distriktspost i Christiania til-

trænges, antager Departementet at kunde slutte blandt Andet deraf, at Ombringelse af Breve fra og til Personer i Byen for nogen Tid tilbage blev besørget ved privat Foranstaltning, men denne Brevbefordring er ophørt, da den ikke svarede Regning. . . . I denne Forbindelse tror man ogsaa at burde bemærke, at de af Christiania Postkontor antagne Brevbærere have ombragt indenbyes Breve som ere blevne fundne i de i Byen anbragte Brevkasser, og derfor oppebaaret 1 Skilling i Brevpenge for hvert Brev. Da denne Brevbefordring imidlertid ikke er foregaaet under offentlig Sikkerhed, og har ledet til forskjellige Misligheder, har Departementet fundet at maatte forbyde den . . . (Dep. Tidende 1856, s. 730.)

Den offentlige Christiania Bypost

ble åpnet 3. februar 1857, den besto som en helt selvstendig institusjon til 1. januar 1866, da den ble underlagt Oslo postkontor og etterhvert gikk opp i denne. Den brukte egne poststempler, Nr. 364, samt stedsstempler — ialt 12 typer*) som bruktes til slutten av 80 årene. De neste offentlige byposter opprettedes 1. sept. 1878 i Bergen og Porsgrunn og i 1883 i Fredrikstad. Bergen Bypost hadde et eget stempel med den feilaktige innskrift «BERGEN PY-POST» hvilket var i bruk til ca. 1892.

Om den første private bypost i Oslo vites bare hva der er sitert ovenfor.

*) Avbildning av typene vil komme i særtrykket.

De neste private byposter åpnedes i Bergen og i Trondheim i 1865, fulgt i 1867 av Drammen, i 1885 kom den siste av de virkelige byposter, Arendal. De senere byposter en opprettet hovedsakelig for salg av merker til samlere og for såvidt av mindre interesse. Men de utga ikke mange merker og alle er billige.

Bypostene arbeidet altså bare på områder, som Statsposten ikke fant det påkrevet eller lønnende å interessere seg for og der ble ikke lagt dem noen hindringer i veien, for såvidt der ikke var offentlig bypost på stedet. Først Postloven av 12. mai 1888 utstrakte Statens monopol til all brevbefordring, altså også lokalpost, og bypostene skulle ikke tillates etter 1. juli (utsatt til 31. des.) 1888.

Den 13. juni 1888 sendte Poststyret et rundskriv til postmestere og postekspedisjoner, hvori forekommer:

II. Efter den nye postlovs § 51 kan private Byposter ikke efter 1. Juli d. A. underholdes uden med Samtykke fra Poststyrelsen. Foranlediget ved denne Bestemmelse vilde D'Hrr. Postmestere og Postekspeditører paa de Steder, hvor private Byposter for Tiden underholdes, indhente og indsende til Poststyrelsen en Erklæring fra vedk. private Entreprenører, indeholdende opplysninger om:

- 1) Naar Byposten blev oprettet;
- 2) Hvorledes Befordringen er ordnet, specielt Opgaver over Antallet af Brevkasser, Ombæringstider, Portosatser, omtrentlige Antal af befordrede Forsendelser;
- 3) Hvormange Serier af Frimerker der i Tilfælde maatte være udstedte, tilligemed Oplysning om Aarstallet for Udstedelsen og Frimærkenes Værdier.

Vedkommende Erklæringer blive ved Indsendelsen til Poststyrelsen at ledsage af paagjældende Postmesters eller Postekspeditørs Udtalelse om Bypostenes Berettigelse samt om de af Entreprenørerne afgivne Oplysninger.

Sådanne erklæringer inngikk etterhvert, men da fristen — 1. juli — var for kort fikk bypostene *foreløpig* tillatelse til å fortsette. Poststyret henvendte seg også til Amtmennene med anmodning om uttalelse, evt. også for innhenting av erklæringer fra Magistrat og formannskap i vedk. byer. I disse skriv til Amtmennene uttaler Poststyret:

... Bestemmelsen i Postlovens § 51 er motiveret ved Hensynet til det Offentlige i at kunde hindre Oprettelse af private Byposter, der ikke paakreves af Forholdene, men hvor Indehaverens Hensigt nærmest er at aabne sig Adgang til at trykke Bypostmærker og at drive Handel med dem.

Det var på basis av de innkomne erklæringer at Poststyret høsten 1888 traff bestemmelse om hvorvidt bypostene skulle fortsette eller ikke.

Disse erklæringer er formodentlig riktige hva 2) angår, svarene på 1) og 3) er oftest uriktige, eierne visste ingen data, men måtte jo sette noen! En del byposter ble tillatt å fortsette, vel mest av hensyn til det levebrød enkelte ville ha mistet, men de fleste måtte lukke 31. desember 1888. Den siste Bypost, Trondheim, ble lukket 1. juli 1913 etter innehaverens, John Brækstads død. Tromsø er blitt glemt og offisielt ikke opphørt.

Bypostmerkene og andre privatmerker ble opprinnelig samlet sammen med statspostmerkene, men de ble snart bekjempet; allerede i 70 årene ble de fjernet fra de fortrykksalbum, hvor de før hadde hatt

plass, og teoretikerne begynte sterkere å skjelne mellom offisielle og mer eller mindre private merker. I 80 årene ble overproduksjonen sjenerende og samlerne forlot området mannjevnt, der var sterke angrep i foreningene — også i Kristiania Filatelist-Klub og i pressen og der var praktisk talt ingen forsvarere.

I de 50—60 år som er gått siden dette knockout er de fleste av merkene forsvunnet og ødelagt, ved hver omklebing er noen blitt kastet og de samlere som i de siste desennier har begynt å interessere seg for disse, posthistorisk og også filatelistisk interessante merker finner at der nesten intet er å finne.

Prisene

er satt etter beste evne. Priser på 25 kroner eller mer er bare vurdering, høyere priser, inntil 100 kroner er satt for sorter som allerede i gammel tid var omsatt som rariteter. De forekommer ikke stort oftere enn Mauritius nr. 1 og 2; iallfall sjeldnere enn 3 sk. Bco. eller Sachsen 3 pf.! Men der er ikke så mange kjøpere som til disse!

I nærværende arbeid har jeg søkt å

samle alt som kan belyse bypostenes historie og som kan ha interesse for samlerne. Enhver som kan gi supplerende opplysninger anmodes om å gi meg eller redaksjonen beskjed, likeså var jeg takknemlig for meddelelser om feil eller unøyaktigheter. Det er meningen at denne artikkel-rekke senere skal utgis i bokform. og tilføyelser og rettelser vil bli medtatt.

Kilder

er hovedsaklig filatelistavisene fra 1865 til ca. 1880, først og framst Moens' avis *Le Timbre Poste*. Jeg har også gjennomgått mange kataloger, her er også Moens viktigst samt Stanley Gibbons som oppfører bypostmerker til 1899. Mine tidligere arbeider sammen med Tørjesen i *N. F. T.* 1911 til 1913, min katalog i 1930 ble bare nyttet i Holmes og Sanness: *The Stamps of the Private Byposts of Norway* i *Phil. Journal of Great Britain* i 1938 — utkom også i særtrykk og stort mer er neppe kommet til.

Av dr. Justus Anderssen fikk jeg i sin tid hans materiale for hans undersøkelser i Postverkets arkiver samt hans utdrag av gamle aviser.

(Forts.)

Samlere!

Jeg har godt utvalg i såvel eldre som nyere frimerker fra hele Europa.

Utvalg sendes på anmodning.

Billige priser.

Alle slags brukte og ubrukte frimerker kjøpes.

A. B. ØSTENSEN

BILLINGSTAD

Samlere frankerer

alltid filatelistisk!

nyheter

VED FRIMERKEHANDLER ANTON HOLMBOE

Belgia.

Suppleringsverdier:

1 Fr., rødkarmin, Leopold.

Samme merke med påtrykk B er utkommet som tjenestemerke.

Provisorier:

10 C. på 70 C., Leopold.

50 C. på 75 C., Leopold.

Bulgaria.

Suppleringsverdier:

10 Stot., orangerød (frukt).

10 Lewa, blågrønn (Boris).

Danmark.

Postfærge, Karaveltype II:

30 øre, blå.

40 øre, gulgrønn.

30 øre orange.

40 øre mørkeblå.

Finnland.

Minneutgave i anledning Frihetskampen 1941:

I. President Risto Ryti.

50 p., mørkegrønn.

1,75 M., mørkebrun.

2,— M., karmin.

2,75 M., grålilla.

3,50 M., mørkeblå.

5,— M., prøysiskblå.

II. Feltmarskalk Mannerheim.

50 p., mørkegrønn.

1,75 M., mørkebrun.

2,— M., karmin.

2,75 M., grålilla.

3,50 M., mørkeblå.

5,— M., prøysiskblå.

Opplag 1 000 000 serier av hver.

Frankrike.

Suppleringsverdier i den nye Petain-utgave:

20 C., lilla.

30 C., mørkerød.

40 C., ultramarin.

70 C., mørkeblå.

1,50 Fr., lyserød.

2,— Fr., mørkegrønn.

2,50 Fr., lyseblå.

Vinterhjelpsutgave. (Franske byvåpen):

20 C. + 30 C., brunsvart.

(Nancy).

40 C. + 60 C., rødbrun, (Lille).

50 C. + 70 C., grønnblå, (Rouen).

70 C. + 80 C., grønnblå, (Rouen).

80 C. + 1 Fr., mørkkarmin, (Toulouse).

1 Fr. + 1 Fr., svart, (Clermont-Ferrand).

1,50 Fr. + 2 Fr., svartblå, (Marseille).

2 Fr. + 2 Fr., brunfiolett, (Lyon).

2,50 Fr. + 3 Fr., grønn, (Rennes).

3 Fr. + 5 Fr., brun, (Reims).

5 Fr. + 6 Fr., mørkeblå, (Montpellier).

10 Fr. + 10 Fr., mørkerød, (Paris).

Grekenland.

Provisorium. Portomerke:

50 på 30 Lepta, rød.

Irland.

Minneutgave i anledning 25 årsdagen for selvstendighetserklæringen:

2½ p., blåsvart.

Italia.

Minneutgave i anledning 2000 årsdagen for Titus Livius fødsel:

20 + 10 C., rød.

30 + 15 C., brunoliv.

50 + 25 C., mørkfiolett.

1,25 + 1 Lire, lyseblå.

Kroatia.

Suppleringsverdier i landshapsutgaven:

0,25 Kuna, rødbrun.

1,50 Kuna, blågrønn.

4 Kuna, blå.

Propagandautgave for krigen mot kommunismen:

4 + 2 Kuna, blå.

Liechtenstein.

Ny definitiv utgave. Fyrsteportretter:

20 Rp., brunrød.

30 Rp., blå.

1 Fr., mørkegrå.

1,50 Fr., grønn.

Nederland.*Barnehjelpsutgave:*

- 1½ + 1½ C., brunsvart.
 2½ + 2½ C., svartoliv.
 4 + 3 C., mørkeblå.
 5 + 3 C., svartgrønn.
 7½ + 3½ C., brunrød.

Romania.

Propagandautgaven for kriggen mot kommunismen, anmeldt i siste nummer er nå utkommet m. påtrykk «Odessa 16. Oct. 1941». Både serien og blokken er overstemplet.

Minneutgaver i anledning Bessarabias og Bukovinas gjenforening med Romania. Motiver fra kjente steder i de gjenerobrede områder:

I.

- 3,— Lei + 0,50, brunrød.
 5,50 Lei + 0,50, rødorange.
 5,50 Lei + 1,—, gråsvart.
 6,50 Lei + 1,—, lysebrun.
 8,— Lei + 1,—, lyseblå.
 9,50 Lei + 1,—, gråblå.
 10,50 Lei + 1,—, blågrå.
 16,— Lei + 1,—, lyslilla.
 25,— Lei + 1,—, svartgrå.

II.

- 0,25 Lei, mørkerød.
 0,50 Lei, rødbrun.
 1,— Lei, lilla.
 1,50 Lei, mørkegrønn.
 2,— Lei, gulbrun.
 3,— Lei, grågrønn.
 5,— Lei, gråsvart.
 5,50 Lei, lysebrun.
 6,50 Lei, vinrød.
 9,50 Lei, gråblå.
 10,— Lei, svartbrun.
 13,— Lei, grønnblå.
 17,— Lei, brunrød.
 26,— Lei, lysegrønn.
 39,— Lei, grønn.
 130,— Lei, lysorange.

Serbia.

Veldedighetsmerker for de serbiske krigsfanger:

- 0,50 + 1,50 Din., brunrød.
 1 + 3 Din., mørkegrønn.
 2 + 6 Din., rød.
 4 + 12 Din., mørk ultramarin.

Anti-frimurer utgave:

- 0,50 + 0,50 Din., gulbrun.
 1 + 1 Din., grågrønn.
 2 + 2 Din., rød.
 4 + 4 Din., mørkeblå.

Portomerker, difinitiv utgave:

- 1 Din., mørkvindrød.
 2 Din., mørkeblå.
 3 Din., rød.
 4 Din., lyseblå.
 5 Din., gulorange.
 10 Din., fiolett.
 20 Din., grønn.

Slovakia.*Barnehjelpsutgave:*

- 50 + 50 H., grønn.
 1 + 1 Ks., brun.
 2 + 1 Ks., fiolett.

Sverige.

Suppleringsverdi, Gustav V:
 15 øre, rødbrun, 2 sidig takket.

Tyskland.

Minneutgave i anledning 150 årsdagen for Mozarts død, med tilleggsverdi til Kulturfondet:

- 6 + 4 Pf., mørklilla.

Minneutgave i anledning Frimerkets Dag 1942, med tilleggsverdi, som dels tilfaller Kulturfondet og dels den tyske filatelistorganisasjon:

- 6 + 24 Pf., fiolett.

Ungarn.

Veldedighetsutgave for soldatene:

- 8 + 12 Filler, grønn.
 12 + 18 Filler, oliven.
 20 + 30 Filler, blåsvart.
 40 + 60 Filler, rødbrun.

Julemerke med tilleggsverdi for soldatene:

- 20 + 40 Filler, mørkerød.

BOKER og Tidsskrifter

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensions-Exemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour comte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 2243, Oslo.

Katalog over Norges Frimerker 1942. 6. utgave. Utgitt av Oslo Filatelist-Klub. II + 60 + II s. 2. opplag jan. 1942. 155 × 227 mm. Heftet. Pris kr. 3,— + porto.

Annét opplag av denne velkjente håndbok foreligger nå. Der er foretatt en rekke rettelser fra 1. opplag. Rettelsene gjengis her:

Side 3. Linje 3 er rettet til: (Som helt nytt er opptatt førstedagsbrev, som egen katalog er dessuten utgitt en fortegnelse over eldre poststempler).

Avsnittet, Katalogiseringen, linje 5 og 6: Parentesene er rettet til: (A, B og C) og (a, b og c.)

Side 5. Avsnittet Vannmerker, linje 2: og videre skal lyde: . . . , med unntak av skillingsutgavene 1856, 1863/66, 1867/68 samt nr. 85—87, nr. 176 og «landskapsmerkene»s siste utgaver. Fra og med 1939 brukes papir uten vannmerke.

Side 5. Avsnittet Fargene. Fjerde avsnitt skal lyde: Hvor man setter a, b og c betyr det at der eksisterer 3 forskjellige nyanser som kan holdes fra hinannen. (Resten av avsnittet sløyfes.)

Side 8. Avsnittet Forfalskning, linje 5. Det skal stå: nr. 145. Avsnittet Prisene, linje 3: Materiell endres til materiale.

Katalognr. 36. Tilføyelse siste linje: Kjent med dobbelttagging.

Nr. 50 II. Linje 3 og 4 har b foran linjen, b'en sløyfes i begynnelsen av linje 4, slik at den begynner med stor bokstav, altså: Med stående vannmerke o. s. v. Samme rettelse foretaes med 51 IV og 52 II. Ved siste nummer er det den siste a som strykes.

Nr. 50 III. Det skal stå: Gressgrønn (C).

Nr. 51 III a rettes til: a. Anilinrød (A og C).

Nr. 150. Fargene skal være fiolett.

Side 36. Bjørnson. Datumangivelsen i begynnelsen av teksten rettes til: 8. desember 1932.

Nr. 223. Prisen for brukt rettes til 1,50.

Nr. 225/28. Linje 4 i teksten rettes til: . . . i ark à 100. Datumangivelsen er rettet på en del merker.

Nr. 268. Fargene er byttet om.

Nr. 271. Prisen for brukt skal være 0,60.

Nr. 272. Prisen forhøyes fra 2 til 10.

Datumangivelsen er rettet på en del merker: nr. 239, utgitt 27/8—1941. 240, 25/11—1940. Nr. 241, 20/1—1941. Nr. 242, 9/12—1940. Nr. 245, 2/12—1940 og nr. 246, 25/11—1940. R.

Fortegnelse over Norske Poststempler 1846—1894. Utarbeidet av Stian Sanness. Utgitt av Oslo Filatelist-Klub. II + 60 + II s. 155 × 227 mm. Heftet. Pris kr. 3,— + porto.

Interessen for stempelsamling brer seg mer og mer. Den internasjonalt kjente filatelist, Stian Sanness, har stillet sitt materiale til Norgeskatalogkomiteens rådighet — materialet omfatter nr., stempler, enringstempler (med verdsettelse av disse på røde merker (1872, 1877 og 1882/85-utgavene) og toringsstempler med flere underarter fram til 1894. Håndboken er oversiktlig ordnet og gir spesialsamleren et rikt arbeidsfelt. R.

Album for Norges Frimerker.
 Utgitt på Napers Forlag, Kragerø.
 Hovedforhandler Just Lieberg, Kragerø.
 21 kartongblad + omslag. Pris kr. 9,—.

Den hausseaktige frimerkeinteresse her hjemme gir seg merkbare utslag i etter-spørselen etter album. Det er først og framst Norge der samles. For kort tid siden utga firmaet Bernt C. Middelthon A/S, Stavanger, et generalalbum Norge i forskjellige størrelser. Nå kommer en lign. utgave på Napers Forlag, Kragerø.

Napers album følger Norgeskatalogen 1942 og medtar alle hovednr. etter denne. Systemet er det velkjente provisoriske «krisetids»-løsbladsystem med kartong-omslag. Bladene er av falsket kvalitets-kartong. Bladene har et godt trykk, men virker noe overlessede — i sammenligning med Middelthons har albumet færre blad på et større antall nr. Albumutgiverne har også tendens til å korte av på merkefeltene slik at det blir mindre og mindre pusterum og en må holde tungen rett i munnen for å bringe merket innenfor rammen. I merkefeltene er kun trykt merkets hovednr. etter Norgeskatalogen. Albumet virker meget tiltalende og vil nok vinne utbredelse. Men er ikke prisen en smule drøy?
 R.

Dansk Filatelistisk Tidsskrift.
 Nr. 1 - 1942. Arg. 8.

Forskjellige Unionsmeddelelser.

Nordisk Filatelistisk Tidsskrift.
 Nr. 1 - 1942. Arg. 49.

Priser på norske frimerker. Danmarks Helsager forts.

Svensk Filatelistisk Tidsskrift.
 Nr. 1 - 1942. Arg. 43.

Irans frimärken. Förteckning över de svenska helsakerna.

JUNIOR-SIDEN

Hvordan skal frimerket se ut?

Det er mange av de yngre samlerne som ikke tar det så nøye med hvordan merkene som de har i samlingene ser ut. Det er så galt som det kan være. Det er naturligvis lettere å samle hvis man ikke skal ta noe hensyn til merkenes utseende, men jeg kan si deg med en gang at du aldri vil bli tilfreds med en slik samling. Jeg forstår så godt at det er lett å falle for fristelsen og sette inn dårlige merker for å fylle ut hull i samlingen, men da vil jeg si at det er bedre å ha plassen stående åpen. Tenk bare hvor ærgerlig det er når du blir eldre og ser de stygge merkene i albumet. Da vil du angre på at du ikke var nøye da du kunne få merkene billig. Mange av de merkene som i dag er ganske alminnelige vil kanskje om noen år bli verdifulle. Du kan jo bare se på Nordkapp første utgave. 30-øren kunne du for ikke så lenge siden få kjøpt for 55 øre på postkontorene. I dag er katalogverdien kr. 12,50. Hadde du satt inn et dårlig eksemplar av dette merket den gangen da merket enda var nytt, måtte du i dag betale over 10 kroner for det. Og jeg vet at det er mange piker og gutter som har gått og ventet og ventet med å skaffe seg et merke inntil det er forsent.

Hvordan skal så et frimerke se ut for å være hva vi kaller prima? For det første må alle *taggene* være i behold. Det er noe alle vet. Derfor skal du alltid være forsiktig når du behandler merkene. Det skal meget lite til før en av taggene ødelegges. Tar du f. eks. et frimerke opp fra et bord er det meget lett å brette tag-

gene. Derfor skal du alltid bruke pinsett når du behandler merkene. Tar du fri-merkene i fingrene har de lett for å bli skidne også, og et merke bør alltid være rent. Skidne merker skjemmer i en samling selv om de er helt førsteklases ellers.

Så skal merket helst være «*godt sentrert*». Det vil si at den hvite kanten på merkene helst skal være like bred på alle kanter. Nå kan man ikke stille like strenge krav til alle merker. Det er enkelte utgaver som så å si alltid er skjjeve. Men for helt alminnelige merker bør du gjøre det til en regel å få de så godt sentrerte som mulig. Noe annet er det med utaggede merker. Hvis du har et Norge nr. 1 som er bredere på den ene kanten enn på den andre, så må du ikke klippe merket for å få det jevnt. Jeg kjenner nemlig en gutt som gjorde det engang. Det var trist for ham for merket var opprinnelig et randeksemplar og de er meget mere verd enn alminnelig merker.

Merkene må heller ikke ha *tynne flekker*. De framkommer når et merke rives av et brev, eller når et hengsle rives av merket. Derfor må du bestandig huske på å bløte merkene av papiret. Det samme må du gjøre med hengslerester. Du skal i det hele tatt aldri sette inn et merke som har *papir- eller hengslerester* på baksiden.

Du må alltid være forsiktig ved vaskingen av merkene. Pass godt på så det ikke sitter igjen farget papir fra konvolutter eller følgebrev når du legger et merke sammen med andre i vannet. Slike merker må vaskes for seg selv. Når alle papirrester er løst og merket skal tørkes, skal du legge det mellom to stykker hvitt trekkpapir under svakt press slik at de ikke krøller seg etterpå. Går du fram på denne måten vil du alltid ha pene merker i samlingen.

*

„Taggemåler'n" ble navnet.

Den lille konkurransen vi laget for å finne et navn på han som skriver denne siden fikk stor tilslutning. Det var mange morsomme forslag som kom inn og det var vanskelig å velge. Vi festet oss til slutt ved navnet «*Taggemåler'n*» som var foreslått av flere. Vi foretok derfor lodd-trekning og det viste seg at det ble en ung dame som gikk av med premien. Hun heter *Rigmor Bakke*, Ole Vigs gt. 23 I, Oslo. Frk. Bakke er medlem av Oslo-klubbens Juniorgruppe A. Premien blir tilsendt i posten.

Taggemåler'n.

Møtereferater fra Forbundsclubbene.

D'herrer Sekretærer må sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Arbeidernes Filatelistklub.

Formann: B. Heggan,
Hans Haugesgt. 18 I, Oslo.

Bergens Filatelist-Klub.

Formann: Skipsreder F. Walter Johannesen,
Torgalmenning 4 IV, Bergen.

Møte nr. 284 ble avholdt på Grand Cafe, den 13/1-42 under ledelse av formannen, Walter Johannesen. Det var i alt 26 medlemmer til stede.

Det ble referert en del sirkulærer, hvoriblant fra Norsk Filatelistforbund av 11/12-41, omhandlende resultatet av valg på forbundsstyre og representantskap for 1942—44, og gir også en redegjørelse for det nye tidsskrift. Sirkulæret kommer også inn på spørsmålet om felles matrikel for forbundsclubbene. Da dette spørsmål var oppe til behandling på landsmøtet, ble vår representant, Ark. Schou, anmodet om å gi en redegjørelse. Han meddelte at

man på dette møte var blitt enige om å forsøke å utgi en felles matrikkel for alle forbundsklubbene, med oppgave over de forskjellige medlemmers samlerområde. Da imidlertid O.F.K. på den tid hadde under utarbeidelse sin nye matrikkel, besluttet man å vente til denne forelå. Han hadde nå hatt anledning til å se resultatet av O.F.K.s arbeid, og vilde foreslå at dette ble benyttet som mønster for den nye matrikkel. Formannen erklærte seg også enig heri. Det ble referert skrivelse fra Nordisk Filatelist Forbund av 18/12-41 vedr. N.F.T. og anbefalte formannen atter medlemmene å støtte det gamle tidskrift. Ark. Schou støttet anbefalingen og gav en liten oversikt over bladet fra 1890 og utover.

Jellestad ga en del orienterende bemerkninger om den av O.F.K. utgitte katalog over Norske Poststempeler 1846—94.

Møtet ble avsluttet med en mindre auk-sjon ved Jellestad. S. F. S.

Bærum Filatelistklub.

Formann: Kai W. Getz,
Boks 109, Ramstad, Bærum.
Klubben har Junioravdeling.

Drammens Filatelist-Klub.

Formann: Ingeniør Alf Bernt,
Jernbanestasjonen, Drammen.
Klubben har Junioravdeling.

Fredrikstad Filatelistklub.

Formann: Siselør Gottfried Caspersen,
Fredrikstad.
Klubben har Junioravdeling.

Gjøvik Filatelistklub.

Formann: Kontorsjef Adolf Haugom, Gjøvik.

Kristiansands Filatelist-Klub.

Formann: S. B. Johnsen, Kristiansand S.

Kristiansund Filatelist-Klub.

Formann: I. Iversen, Kristiansund N.

Lillehammer Filatelistklub.

Formann: Driftsingeniør Kyllingstad,
Erik Bues vei, Lillehammer.

Nordenfjeldske Filatelistforening.

Formann: John Brækstad, Trondheim.
Klubben har Junioravdeling.

Oslo Filatelist-Klub.

Formann: Harald Rising,
Postadresse: Boks 298, Oslo.
Kontor: Torget 8 IV, Oslo. Telefon 23 406.
(Kontoret er åpent kun mandag og torsdag.)
Klubben har Junioravdelinger.

Møte nr. 1034 mandag 2/2-1942 under ledelse av formannen, Harald Rising. Frammøtt 81 medlemmer og 7 gjester.

Nye medlemmer: 613 Harald Hougen, Eckersberggt. 55, Oslo. 614 lærer Olav Kvalheim, Cappelensgt. 3 A, Oslo. 615 direktør Frithjof Lind, Madserud allé 13, Oslo. 616 kjøpmann Leif Sættem, Molde. 617 læge Anker Olsen, Bærum Sykehus, Bærum. 618 Just Lieberg, Kragerø. 619 disponent Rolf Bøe, Stenersgt. 22, Oslo. 620 L. J. Hvaal, Oslo. 621 advokat Sven Chr. Francke, Fredrik Stangsgt. 5 II, Oslo. 622 kjøpmann Herstad, Kirkenær i Solør. 623 typograf Haakon E. Erlandsen, Therese gt. 16 B, oppg. A, III, Oslo. 624 M. L. Milner, Løvenskjoldsgt. 3 A, Oslo.

11 søknader om medlemsskap ble referert. Formannen advarte mot falske V-merker. Formannen meddelte at forfalskningsaffæren med Nationens Flyvepost snart kommer til behandling i byretten.

Direktør Harry Randall holdt et interessant foredrag om «Roald Amundsen». Foredraget var ledsaget av en rekke vakre lysbilder. Foredraget høstet veldig applaus. I forbindelse med dette emne viste sekretær Tommelstad i Poststyret fram «Maud»s postkontor, polmerkene i hele ark og en del polkort som beror i Postmuseet. Postkontoret besto av en hendig liten trekasse som inneholdt stempel og de nødvendige typer for angivelse av dato, år, grader og minutter (posisjonsangivelse). Disse filatelistika ble bese-tt med stor interesse. M. C. R.

Møte nr. 1035 mandag 16/2-1942 i forbindelse med den 55. ordinære generalforsamling under ledelse av formannen, Harald Rising.

«Maud»s postkontor — framvist på møte i Oslo Filatelist-Klub.
«Postkontoret» beror nå i Postmuseet.

Ved valgene ble formannen, Harald Rising og de uttredende styremedlemmer d'hr. Egil Hauglid og C. M. Henriksen gjenvalgt. Styret blir det samme som for 1941 med Harald Rising som formann og d'herrer Egil Hauglid, C. M. Henriksen, M. C. Rosenhayn og Jarle O. Stensdal som øvrige medlemmer av Styret. Som varmenn: Jorulf G. Jensen og Viggo Dunér. Videre referat fra generalforsamlingen kommer i neste nr.

H. R.

Skiens Filatelistklub.

Formann: Kjøpmann Peder Jensen, Skien.

Tønsberg Filatelistklub.

Formann :Agent Eugen Hanssen, Tønsberg.

Troms Filatelistklub.

Tromsø.

OSLO FILATELIST-KLUB.

Møteprogram for mars 1942:

(Vennligst noter møtedager, kort blir ikke sendt.)

2/3 kl. 19,30: Foredrag av formannen: «Et nytt europeisk samlerområde — Kroatia.» — Demonstrasjon av en komplett Kroatia-samling.

16/3 kl. 19,30: Kåseri av H. Thrap-Meyer: Om Avspenningens land. — Med demonstrasjon av Norge-samling.

Første april-møte blir 13. april.

Møtested: Peder Claussønsgt. 4 — festsalen.

9. og 23. mars vanlig klubb-aften (bytte).

Juniorgruppens møter: A: 9., 23. mars og 20. april. B: 2. og 16. mars, 13. og 27. april.

DRAMMENS FILATELIST-KLUB.

Ordinært møte 20. mars kl. 19,15 i Harmonien.

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petitolinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

Kjøper norske f.d.b. nr. 1, 2, 3 og 4. 100 stk.: (helst 1/1, 1/2 og 1/4 ark) — 40 V — vannmerke — nr. 28 ubr. pen farge.

Gaston Nilson, «Blom». Tlf. 11 337 - 16 644.

FRIMERKEALBUM

Norge

foreligger nå komplett i 6 utgaver:

For juniors: Format 23 × 16,5 cm.

Heftet kr. 1,50

Innbundet kr. 2,50

Ordinær utgave: Format 29,3 × 27,5 cm.

Med løse blader, papir kr. 6,25

Med løse blader, kartong » 7,50

Samme format: Spesial-album Norge
omfattende Norges-katalogens hovednumre.

Med løse blader, papir kr. 7,85

Med løse blader, kartong » 9,50

Alle kartongbladene er fulset. Etterhvert som nye frimerker utkommer vil det bli utgitt nye blader til disse, slik at albumet alltid er ajour.

Samlere som har kjøpt den ordinære utgave og som ønsker å utvide samlingen til å omfatte alle Norgeskatalogens hovednumre, kan få kjøpt komplette sett tilleggsblader. Disse koster: I papir kr. 3,20 pr. sett, i kartong kr. 4,— pr. sett.

Veiledning medfølger hvert sett.

Dessuten leverer vi forskjellige sorter blader til montering av typer, stempler, førstedagsbrev, helsaker o. s. v.

Oslo Frimerkeforretning

Rådhusgaten 32

Oslo

Telefon 20 162

Bergens Frimerkeforretning

Håkonsgate 16

Bergen

Bernt C. Middelthon A/s

Frimerkeforretning

Stavanger

A. W. BRØGGERS
BOKTRYKKERI ^A/_S
KARL JOHANS GT. 12
OSLO

Nordisk
Filatelistisk Tidsskrift

49. årgang.

Vær med å holde forbindelsen med det øvrige Norden. Det koster Dem kr. 4.00 for 1942. Januar- og februarheftene kan straks leveres. Abonnement tegnes direkte hos

ALF. G. JOHNSEN
Kirkegaten 15
OSLO

Blader til **Borek album**

Rene kartongblader passende til Borek album leveres med følgende landsnavn: Norge, Sverige, Danmark, Finland og Island.

Pris pr. stk. kr. 0.10.

Leveres detalj og engros.

RAGNAR BREDA SØRENSEN
FRIMERKEHANDEL — DRAMMEN

Norske Frimerker

kjøpes.

Anstendige priser. Kontant oppgjør. Innkjøpsliste sendes gratis.

Frimerkecentralen
BOX 684 — OSLO

ALBUMBLAD

for specialsamlere.

Prima limkartong med grått nett-trykk. Dobbel hengslefals av solid lerretspapir så albumet åpnes flatt. Format: 26¹/₂ × 28¹/₂ cm. (Passende for BOREK bind.) Kr. 0,35 pr. sik. Fåes i frimerkeforretningene. Engros fra:

Frimerkecentralen
OSLO — BOX 684 — TLF. 25052

ALBUM

FOR NORGES FRIMERKER

hvor i optatt samtlige hovednumre
i Norgeskatalogen 1942.

Løblader. — Falset kvalitetskartong.

Pris kr. 9.00.

Blader uten fortrykk leveres for kr. 0.20 pr. stk.

Hovedforhandler:

Just Lieberg

KRAGERØ

Tilsalgs i frimerkeforretningene og hos bokhandlerne.

Den som sender meg stemplete
Europanyheter opptil 20 sett får
samme verdi Schweiz.

H. Ureck

ZÜRICH III

KIRCHBUHLWEG 7

SCHWEIZ

Verdifull Generalsamling

(unntatt Skandinavien og engelske kolo-
nier) utstykket landevis eller bedre en-
keltmerker. Henvendelse

ERLING BERG

Harbitz allé 15, Skøyen - eller boks 983 Oslo

Prisliste

over nyere frimerker sendes på forlangende mot retur-
porto (innenbys 5 øre, utenbys 7 øre). Frimerker kjøpes.

ALF EIDE

CHRISTIAN AUGUSTSGATE 9
OSLO

Anbudssalg av frimerker

Blandt objektene finnes en rekke sensasjonelle
ting, f. eks. 4 blokk av Norge nr. 1 ubrukt,
6-strip av nr. 1 brukt, samt flere av de største
kjente blokker av norske frimerker.

Illustrert katalog sendes på forlangende.

Frimerkecentralen

Box 684 - Oslo

Bytte!

Jeg samler brukte merker fra alle land.

Søker spesielt: Danmark 2 sk. 1851. Danzig: Luftpostausstellung 1932. England: £ 1
1878. Finland: 5 kop. 1856 poststempel. Luftpost U.S.A. Graf Zeppelin serien.
Frankrike: 1 Fr. 1853.

Jeg har i bytte: Bedre merker U.S.A., Norge, Holland, Tyskland, gammeltyske stater,
Kolonier, Afa-landene og flere andre land.

HANS P. A. KVAAL
GRAKAMVEIEN 1, SLEMDAL PR. OSLO.

Alle slags

trykksaker

utføres rimelig og pent

RAMBÆKS
TRYKKERI

TOLLBODGATEN 2
TELEFON 24826
OSLO

KATALOG

over

Norges Frimerker 1942

Pris kr. 3.00

Første oplag 4 000. Annet oplag 3 000,
nettop utkommet med rettelser.

Fortegnelse over
Norske Poststempler 1846-1894

(Ca. 50 sider). Pris kr. 3.00

Bestilling på katalogene mottas av Oslo Filatelist-Klub, boks 298 Oslo. Forskuddsbetaling eller postopkrav. Utenbys + porto kr. 0.20.

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Utgis av

Norsk Filatelistforbund

Tidsskriftet utkommer ca. 1ste i hver måned.

Abonnement: Ikke medlemmer av forbundskubbene: kr. 5,— pr. år som må betales ved bladets bestilling. Abonnement kan tegnes direkte til redaksjonen *Postboks 2243, Oslo*, og ved alle landets postanstalter.

Annonse-satser: $\frac{1}{1}$ side kr. 40,— $\frac{1}{4}$ side kr. 14,—
 $\frac{1}{2}$ side kr. 25,— $\frac{1}{6}$ side kr. 10,—
 $\frac{1}{3}$ side kr. 18,— $\frac{1}{8}$ side kr. 8,—

For annonser i fast abonnement gis rabatt etter følgende satser:

Med fast tekst: Helt år 20%, halvt år 10%.

Med endret tekst: Helt år 10%, halvt år 5%.

Annonser for medlemmer: 5 linjer og derunder kr. 3,— som betales ved bestillingen.